

„Лота прави лом“, Астрид Линдгрен

Једног јутра Лота се пробудила љута зато што је сањала да су тукли њеног Меду – прасе. То је била њена омиљена играчка коју јој је сашила мама кад је имала само једну годину. Онда је мама ушла у собу и рекла: „Мораш да се обучеш“ и пружио јој њен бели плетени џемпер који Лота није волела јер ју је гребао. Кад си тако љут и нерасположен, ствари које ти иначе сметају, сметају ти још више и зато је Лота, чим је мама изашла из собе, узела маказе и исекла бели џемпер на фронцле. Лота је знала да ће се мама због тога љутити и није знала шта да ради, па је одлучила да побегне од куће. Отишла је код њихове комшинице, тета Берге. Тета Берга ју је примила на таван своје шупе. Тамо јој је наместила собу. Онда су њени мама и тата и њени брат и сестра, Јонас и Мија- Марија дошли Лоти у посету. Мама је била тужна што је Лота отишла. Све је било добро док није пао мрак. Тада се Лота страшно уплашила, али дошао је тата и однео је кући. Прво што је урадила било је да се извини мами због тога што је исекла џемпер и - ништа се страшно није десило. Лота је тада схватила да је много боље да призна шта се десило, а не да бежи од истине.

Ја сам управо препричала причу из књиге Астрид Линдгрен, „Лота прави лом“. Мени се ова књига много свидела и охрабрила ме да кажем мами неке ствари које јој пре нисам рекла. И ништа се страшно није десило кад сам јој рекла. Лепо смо попричале и ја сам се осећала много боље после тога.